

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.851 van 30 maart 2017
in de zaak A. 215.241/VII-39.348.**

In zake : Petra MARCHAND
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Ann Eeckhout en Lotte Ottevaere
 kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
 Droesbekeplein 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Meindert Gees
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Beneluxpark 27B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partijen :

 1. de NV DEBEUCKELAERE GEBROEDERS
 2. Julien VANSLEMBROUCK
 3. Maria AMPE
 4. Jürgen VANLERBERGHE
 5. Samira TERNIER
 6. André BOSCH
 7. Paula GODDERIS
 8. Benny BOSCH
 9. de BVBA BOVANSHOF
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Isabelle Larmuseau en Stijn Vandamme
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 maart 2015, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en

Landbouw van 28 december 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 26 juni 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Debeuckelaere Gebroeders voor het exploiteren van een houthandel, gelegen aan de Amersveldestraat 213 te Handzame (Kortemark), ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 mei 2015. De tussenkommende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkommende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 februari 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Flora Wauters, die loco advocaat Ann Eeckhout verschijnt voor verzoekster, advocaat Michiel Descheemaeker, die loco advocaten Steve Ronse en Meindert Gees verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Stijn Vandamme, die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste tussenkomende partij baat een houthandel uit gelegen aan de Amersveldestraat 213 te Handzame (Kortemark). Op 3 juni 2010 wordt haar een positief planologisch attest verleend door de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

3.2. Op 3 juni 2010 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een positief planologisch attest. Daarin overweegt de deputatie onder meer wat volgt:

“De deputatie heeft een afweging doorgevoerd van de suggestie van de PROCORO en de planologisch ambtenaar om bijkomende ontsluitingsmogelijkheden te onderzoeken die ontstaan zijn met de toevoeging van de percelen van het bedrijf Heidi Trans. De deputatie is echter van oordeel dat, gelet op de interne bedrijfsorganisatie, het voorstel uit de attestaanvraag logisch is en afgestemd met de toegang naar het tegenoverliggende bedrijf nv Werkhuizen Allemeersch. De deputatie formuleert wel een aantal randvoorwaarden in verband met de ontsluiting van het bedrijf:

- Er dient een strikte scheiding doorgevoerd te worden tussen het toeleverende goederenverkeer met zwaar vervoer en het afhalen van materiaal door klanten met lichte vrachtwagens en personenvervoer. De eerste categorie moet geconcentreerd worden op de oostelijke dienstweg, de andere verkeersafwikkeling kan enkel via de bestaande inrit tussen de schaverij en het bureel. De toegang naast het bureel aan de Amersveldestraat kan enkel benut worden als inrit. De uitrit wordt geconcentreerd op het knooppunt met de oostelijke ontsluitingsweg en de Amersveldestraat. Het aantal toegangen tot het bedrijf vanuit de Amersveldestraat moet beperkt worden tot de twee zoals aangeduid op het plan. Bijkomende toegangen kunnen enkel in functie van de brandveiligheid.

- De zichtbaarheid vanuit de oostelijke ontsluitingsweg op de Amersveldestraat moet geoptimaliseerd worden in functie van de

verkeersveiligheid. De sloop van de bestaande woning is hierbij een optie en een herlocalisatie ervan moet in het kader van de opmaak van het RUP verder onderzocht worden. Hierbij moeten de percelen van het voormalige bedrijf Heidi Trans in overweging genomen worden;

De parkeervoorzieningen dienen op het eigen terrein aangelegd te worden zonder rechtstreeks uit te geven op de Amersveldestraat.

De deputatie volgt niet de redenering van de gedelegeerd planologisch ambtenaar om, gelet op de toevoeging van de percelen van het voormalige bedrijf Heidi Trans, de gevraagde herstructurering en uitbreidingen te behandelen in een RUP. Gezien op dit moment een afweging kan gemaakt worden voor de ruimtebehoeften binnen de huidige eigendomsstructuur van de nv Debeuckelaere is de deputatie van oordeel dat nu reeds een oordeel kan gevormd worden over deze gewenste uitbreidingen. De deputatie wenst wel de percelen van het voormalige bedrijf Heidi Trans optimaal te benutten en dit perceel mee op te nemen in het op te maken RUP in functie van de herlocalisatie van de bedrijfswoning en het bufferen van het bedrijf naar de open ruimte toe”.

Het positief planologisch attest wordt aan de eerste tussenkomende partij verleend onder volgende voorwaarden:

“- Voldoen aan de Vlaamse verordening voor opvang van hemelwater, gebruik van waterdoorlatende verharding voor de bijkomende stapel- en circulatieruimte in open lucht;

- In- en uitrit voor zwaar vervoer centraliseren op de dienstweg ten Oosten van het bedrijf;

- De toegang voor klanten tussen bureel en schaverij op de Amersveldestraat enkel als inrit benutten. De uitrit wordt voorzien op de dienstweg ten Oosten van het bedrijf;

- Geen derde in- of uitrit rechtstreeks op de Amersveldestraat tenzij in het kader van de brandveiligheid;

- Voldoende parkeerplaatsen te voorzien op het eigen terrein die niet rechtstreeks ontsluiten op de Amersveldestraat,

- Voldoende bluswater voorzien binnen de korte termijn aanvraag te behoefte voor de brandweer;

- De zone voor de nieuwe loods compact te houden tot een volume van 73 op 36 meter zodat een globale buffer van minstens 10 meter kan voorzien worden ten Oosten en ten Zuiden van deze nieuwe opslagloods;

- In het kader van het op te maken RUP verder invulling te geven aan de verkeersleefbaarheid- en veiligheid ter hoogte van het knooppunt met de Amersveldestraat en het perceel Heiditrans in te schakelen voor de compensatie van de bufferzone en mogelijke herlocalisatie bedrijfswoning”.

3.3. De eerste tussenkomende partij beschikt over een milieuvergunning, verleend op 24 januari 2013, geldig voor een termijn van

twintig jaar. In deze vergunning wordt onder meer als bijzondere exploitatievoorwaarde opgelegd dat “de voorwaarden, opgelegd in het planologisch attest, moeten nageleefd worden”. Er wordt onder meer een verplichting opgelegd tot “het creëren van een in- en uitrit voor vrachtwagens aan de oostelijke zijde van het bedrijf ter ontlasting van het woonlint aan de Amersveldestraat”, waarbij “een duidelijke signalisatie ten behoeve van de vrachtwagenchauffeurs dient (te worden) aangebracht”.

3.4. Met het oog op de uitbreiding van haar inrichting en het verplaatsen van de drenkbaden dient de eerste tussenkomende partij een aanvraag in tot wijziging van de voornoemde milieuvergunning.

3.5. Op 26 juni 2014 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de gevraagde vergunning. De voormelde exploitatievoorwaarde uit de vergunning van 24 januari 2013 wordt vervangen door de voorwaarde dat “op het terrein (...) een éénrichtingsverkeer voor vrachtwagens (geldt) met een inrit aan westelijke zijde en een uitrit aan oostelijke zijde” en dat “het wachten van de vrachtwagens gebeurt op het terrein van de inrichting”. Er wordt tevens in een bijzondere exploitatievoorwaarde opgelegd dat de “parking aan de inrit volledig beschikbaar gehouden wordt voor toekomstige vrachtwagens voor het bedrijf Debeuckelaere zodat er geen vrachtwagens meer op de openbare weg hoeven te wachten (parking niet als opslagplaats gebruiken, parking beschikbaar houden voor te vroeg gekomen vrachtwagens door bv. poort tussen straat en parking open te laten, parking niet als laad- en loszone gebruiken, ...)”.

3.6. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een administratief beroep in.

3.7. Na het inwinnen van de nodige adviezen, besluit de verwerende partij op 28 december 2014 tot de ongegrondheid van dit beroep en bevestigt zij de beroepen beslissing.

Dit is het bestreden besluit.

Het besluit is onder meer als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat in de milieuvergunning van de deputatie van 24 januari 2013 de volgende bijzondere voorwaarde werd opgenomen:

‘De voorwaarden, opgelegd in het planologisch attest, moeten nageleefd worden. Dit betreft in het bijzonder het creëren van een in- en uitrit voor vrachtwagens aan de oostelijke zijde van het bedrijf ter ontlasting van het woonlint aan de Amersveldestraat. Een duidelijke signalisatie ten behoeve van de vrachtwagenchauffeurs dient aangebracht.’;

Overwegende dat de oostelijke toegangsweg niet breed genoeg is om de vrachtwagens te laten kruisen; dat het dubbel gebruik als in- en uitrit niet wenselijk is; dat door de onmogelijkheid voor vrachtwagens om elkaar te kruisen een gevaarlijke verkeerssituatie zou kunnen ontstaan op de openbare weg; dat de vrachtwagens in een bocht op de openbare weg zouden moeten wachten om de in- en uitrit te gebruiken;

Overwegende dat hierdoor de wijziging gevraagd wordt om met name een logische transportorganisatie te creëren met eenrichtingsverkeer; dat de vrachtwagens dan zouden inrijden langs de westelijke zijde en uitrijden langs de oostelijke zijde;

Overwegende dat door de vrachtwagens langs de westelijke zijde te laten oprijden deze daar in een wachtzone (tot 4 vrachtwagens) kunnen wachten in plaats van langs de openbare weg en dat deze vrachtwagens bijgevolg het verkeer niet kunnen hinderen;

Overwegende dat met het creëren van eenrichtingsverkeer de huidige inrit voor personenwagens (midden vooraan) zou worden afgesloten wat alleen voor minder gevaarlijke situaties kan zorgen en meer duidelijkheid: één inrit en één uitrit;

Overwegende dat er nu al signalisatieborden met de vermelding ‘no sleeping’ geplaatst werden aan de zijde van het bedrijf;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek op 25 september 2014 van de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen bleek dat er geen geluids-, geur- of stofhinder afkomstig van het bedrijf kon waargenomen worden ter hoogte van de dichtstbijgelegen woningen; dat de inrichting gelegen is naast een verkeersarme weg; dat er zich geen verkeersgevaarlijke situaties voordeden tijdens het plaatsbezoek; dat de inrichting op het eigen bedrijfsterrein voldoende parkeergelegenheid voorziet voor de wachtende vrachtwagens;

Overwegende dat de beroepsindieners zelf een bedrijf uitbaat aan de overkant van de straat tegenover de westelijke inrit van het bedrijf van de exploitant; dat tijdens het plaatsbezoek een vrachtwagen geparkeerd stond op het bedrijfsterrein van de beroepsindieners;

Overwegende dat tijdens een telefonisch gesprek op 22 september 2014 met een ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie bleek dat tijdens hun plaatsbezoeken geen verkeers- of geluidshinder afkomstig van de inrichting werd vastgesteld; dat er geen parkerende vrachtwagens, afkomstig van de

exploitant, ter plaatse langs de weg werden waargenomen; dat de oplossing, zoals door de exploitant voorgesteld, om de inrit te voorzien aan de westelijke kant en de uitrit aan de oostelijke zijde de meest logische en verkeersveilige is volgens de afdeling Milieu-inspectie;

[...]

Overwegende dat een omwonende beroep aantekent tegen de milieuvergunning, specifiek inzake de ligging van de bedrijfstoegang; dat deze laatste door de deputatie vergund is aan de westzijde van de vestiging, in afwijking op het in 2010 aan het bedrijf gegeven planologisch attest;

Overwegende dat de appellanten recht tegenover deze westelijke inrit wonen en de (lawaai)hinder door het inkomend vrachtwagenvervoer aanklagen;

Overwegende dat betreffend bedrijf (hoofdzakelijk) bouwvergund is en in woongebied met landelijk karakter en het daarachter aansluitend gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen staat volgens het gewestplan Diksmuide-Torhout;

Overwegende dat op 21 oktober 2013 nog de oprichting van een aan te bouwen loods toegelaten werd;

Overwegende dat voor de plaats een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Amersvelde' in opmaak is;

Overwegende dat een planologisch attest zelf niet leidt tot afdwingbare rechtsgevolgen: dat dit planologisch attest in de eerste plaats ingegeven was om de bedrijfsuitbreiding in het achterliggende agrarisch gebied mogelijk te maken;

Overwegende dat een planologisch attest geen directe rechtsgevolgen creëert; dat het een onderdeel is van een complexe rechtshandeling die nog uitvoeringshandelingen behoeft, met name een RUP en/of een mogelijkheid tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning (artikel 4.4.26 VCRO);

Overwegende dat een positief planologisch attest bijgevolg te beschouwen is als een louter voorbereidende handeling zonder onmiddellijke nadelige gevolgen;

Overwegende dat het huidige verzoek om de bestaande bijzondere voorwaarde te wijzigen niet in strijd is met het gewestplan en in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening; dat het bijgevolg wel degelijk mogelijk is om betreffende de transportorganisatie af te wijken van het planologisch attest;

Overwegende dat artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO aan het bestuur de mogelijkheid biedt om rekening te houden met de 'beleidsmatig gewenste ontwikkelingen'; dat met andere woorden wel rekening kan worden gehouden met de gewenste verkeerssituatie in het RUP in opmaak;

Overwegende dat er geen schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals het vertrouwensbeginsel, rechtszekerheidsbeginsel of zorgvuldigheidsbeginsel; dat deze beginselen niet kunnen ingaan tegen wetsbepalingen die wijzigingen van bijzondere voorwaarden toelaten;

Overwegende dat door de devolutieve werking het besluit in beroep in de plaats komt van het bestreden besluit in eerste aanleg; dat de vergunningverlenende overheid in beroep niet gebonden is door een bijzondere voorwaarde van een eerdere beslissing van 24 januari 2013 van de deputatie in eerste aanleg;

Overwegende dat de ontsluiting van de vestiging op de Amersveldestraat,

zowel de westelijke als de oostelijke, zich situeert vooraan in landelijk woongebied; dat de door de deputatie vergunde enkele rijrichting op het bedrijfsterrein een logische verkeersafwikkeling geeft die de last van in- en uitrit van de vrachtwagens verdeelt over twee punten aan beide uiteinden van de inrichting;

Overwegende dat hiermee ten opzichte van het landelijk woonlint aan de noordzijde van de Amersveldestraat een zekere objectieve spreiding van de last beoogd wordt; dat ook het plan voldoende parkeerruimte vertoont voor vier trekkers met opleggers aan de (westelijke) ingang, binnen de bedrijfsperimeter; dat mits naleving van de bijzondere voorwaarde ‘het wachten van de vrachtwagens gebeurt op het terrein van de inrichting’ de hinder voor de appellanten tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden;”.

IV. Rechtspleging

4. In hun laatste memorie menen de tussenkomende partijen - of hun raadslieden - te kunnen opwerpen dat verzoekster wel een laatste memorie heeft ingediend, maar geen verzoek tot voortzetting, en dat bijgevolg de afstand van geding moet worden vastgesteld.

Beoordeling

5. Het indienen van een laatste memorie - zelfs wanneer in dat stuk niet expliciet gevraagd wordt het geding voort te zetten - geldt als verzoek tot voortzetting, vermits er duidelijk uit blijkt dat verzoekster zich niet neerlegt bij de conclusies van het verslag van de auditeur. Er moet dan ook geen uitspraak worden gedaan over een vermeende afstand van verzoekster. Het valt te betreuren dat de raadsman van de tussenkomende partijen daardoor alleen nodeloos tijdverlies veroorzaakt en de rechtsgang op een onverantwoorde wijze hindert.

V. Ontvankelijkheid

Standpunt van de tussenkomende partijen

6. De tussenkomende partijen werpen vooreerst op dat verzoekster geen belang heeft bij de door haar aangevoerde middelen en dat, nu geen van de

aangevoerde middelen ontvankelijk is, het beroep op zich eveneens onontvankelijk is. Voorts wijzen zij erop dat de basismilieuvergunning van 24 januari 2013 niet werd aangevochten en dus definitief is geworden. Tevens zou verzoekster in haar administratief beroepsschrift enkel de bijzondere voorwaarde hebben aangevochten, en niet de integrale beslissing.

Daarnaast betogen zij dat verzoekster ten onrechte beweert dat er sprake is van hinder, of dat zij minstens daarvan het bewijs niet levert. Tijdens de herhaalde plaatsbezoeken werd volgens hen geen hinder vastgesteld. Alle andere omwonenden zouden de voorkeur geven aan de verkeersveiligere situatie met een westelijke inrit en een oostelijke uitrit, waarbij zij verwijzen naar het inmiddels tot stand gekomen gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) Amersvelde. Steeds volgens de tussenkommende partijen wil verzoekster geen bijkomende politionele beperkingen nu dit nadelig zou zijn voor haar eigen exploitatie, is de thans bestreden aanpassing er gekomen na een eerdere klacht van verzoekster die zelf vragende partij was voor een situatie met éénrichtingsverkeer, en veroorzaakt het bestreden besluit geen bijkomende hinder, nu de huidige situatie met één westelijke inrit een verbetering inhoudt ten opzichte van de voormalige situatie waarbij er langs deze zijde meerdere inritten bestonden.

Beoordeling

7. De vraag naar de ontvankelijkheid van de middelen houdt verband met de grond van de zaak.

Het staat niet ter betwisting dat verzoekster de overbuur is van de eerste tussenkommende partij. Dit volstaat op zich om te besluiten dat zij belang heeft bij het aanvechten van een milieuvergunning voor een inrichting van klasse I, waarvan kan worden aangenomen dat het niet is uitgesloten dat deze diverse vormen van hinder van milieuhygiënische aard zal meebrengen. De tussenkommende partijen tonen niet aan dat zelfs maar de minste hinder volkomen valt uit te sluiten. Het loutere feit dat tijdens herhaalde plaatsbezoeken geen hinder

werd vastgesteld, sluit dit op zich niet uit.

Het thans bestreden besluit beoogt een andere vorm van verkeersafwikkeling dan deze die gold onder het vergunningsbesluit van 24 januari 2013. Het is in eerste instantie aan verzoekster om te oordelen of zulks haar belangen schaadt, en niet aan de eerste tussenkomende partij. Dat de overige omwonenden zich, in tegenstelling tot verzoekster, wel kunnen vinden in de thans in het geding zijnde regeling, zegt niets over het rechtmatig belang dat verzoekster kan laten gelden. Het blijkt evenmin dat verzoekster zich in het verleden met de nieuwe verkeersregeling onvoorwaardelijk akkoord zou hebben verklaard.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunten van de partijen

8. Verzoekster voert in het tweede middel de schending aan van de bijzondere voorwaarden zoals vastgelegd in het planologisch attest van 3 juni 2010, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

In een eerste middelonderdeel bekritiseert zij het motief uit het bestreden besluit “dat een planologisch attest geen rechtsgevolgen creëert”, nu “men (...) niet enerzijds bij het nemen van (de) ee(r)ste beslissing, zijnde de milieuvergunning dd. 24 januari 2013, de voorwaarden zoals opgelegd in het planologisch attest als grondslag van de beslissing (kan) nemen om amper anderhalf jaar (later), onder ongewijzigde omstandigheden, plots voor te houden dat het planologisch attest niet in rechtsgevolgen zou ressorteren”. Verzoekster meent dat zij er immers op mocht vertrouwen dat de voorwaarden uit het

planologisch attest die de grondslag vormden voor de milieuvergunning van 24 januari 2013 zouden worden gerespecteerd en dat in een nieuwe beslissing geen voorwaarden zouden worden opgelegd die daar diametraal zouden tegen ingaan.

In een tweede middelonderdeel hekelt zij het motief uit het bestreden besluit dat intussen het RUP Amersvelde in opmaak is, vermits dit RUP, op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen, nog niet definitief door de gemeenteraad was vastgesteld, laat staan definitief door de deputatie was goedgekeurd, en terwijl artikel 4.3.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening enkel voorziet in de mogelijkheid om een vergunning te weigeren wegens de onverenigbaarheid ervan met een voorlopig vastgesteld RUP, doch niet om een vergunning te verlenen. Verzoekster wijst er bovendien op dat de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het ontwerpplan van het desbetreffende RUP negatief heeft beoordeeld, zodat het voor haar onbegrijpelijk is dat diezelfde overheid zich in het kader van de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag op dit in opmaak zijnde RUP beroept.

9. De verwerende partij stelt daar, aangaande het eerste middelonderdeel, tegenover dat het planologisch attest de wijziging van de bijzondere voorwaarde niet belemmert, nu dit strookt met de visie van de Raad van State betreffende de juridische waarde van een dergelijk attest. Daarenboven merkt de verwerende partij op dat er wel degelijk sprake is van gewijzigde omstandigheden, dat het planologisch attest in wezen de problematiek betreft van de loods in het achterliggende agrarisch gebied, dat de thans in het geding zijnde bijzondere exploitatievoorwaarde daarmee niets te maken heeft en dat het bekomen van een planologisch attest in het verleden niet betekent dat een voorwaarde gebaseerd op de toen geldende feitelijke situatie niet kan worden herzien op basis van meer recente inzichten.

Betreffende het tweede middelonderdeel repliceert de verwerende partij dat in het bestreden besluit wordt overwogen dat de wijziging van de verkeerssituatie niet in strijd is met het gewestplan en in overeenstemming

is met de goede ruimtelijke ordening, en dat slechts ten overvloede wordt verwezen naar het in opmaak zijnde RUP Amersvelde.

10. De tussenkomende partijen werpen vooreerst een exceptie van gebrek aan belang bij het middel op. Verzoekster zou zich immers, in geval van een vernietigingsarrest, niet kunnen beroepen op het planologisch attest, nu dit geen directe rechtsgevolgen creëert, louter kwalificeert als een voorbereidende handeling zonder onmiddellijke nadelige gevolgen en nu het bestreden besluit betreffende de transportorganisatie op goede gronden afwijkt van het planologisch attest door te wijzen op de overeenstemming met het gewestplan en de goede ruimtelijke ordening. Daarenboven wordt de gewijzigde verkeersrichting bevestigd als de aangewezen rijrichting in het intussen definitief vastgesteld en goedgekeurd gemeentelijk RUP, zodat van een RUP in opmaak thans geen sprake meer is.

Wat de gegrondheid van het eerste middelonderdeel betreft vervolgen de tussenkomende partijen dat er wel degelijk sprake is van gewijzigde omstandigheden en dat het planologisch attest geen beletsel vormt om de bijzondere voorwaarde betreffende de in- en uitrit te wijzigen. Het attest creëert immers juridisch geen rechtstreekse gevolgen en het betreft in wezen slechts de problematiek van de loods in het achterliggende agrarisch gebied. De gevraagde situatie sluit meer aan bij de huidige inzichten en zowel het planologisch attest als de milieuvergunning van 24 januari 2013 bevatten reeds een aantal aanknopingspunten die de voorgestelde wijziging verantwoorden. De huidige voorwaarde moet volgens de tussenkomende partijen dan ook veeleer worden gezien als een verdere verfijning van de voorwaarde uit 2013.

Aangaande het tweede middelonderdeel sluiten de tussenkomende partijen zich aan bij het standpunt van de verwerende partij. Zij merken voorts op dat een overheid wel degelijk rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, temeer nu ook het college van burgemeester en schepenen van de gemeente de voorkeur geeft aan de nieuw

voorgestelde ontsluitingswijze. De tussenkomende partijen achten voorts de in het bestreden besluit opgenomen motivering afdoende. Daarnaast merken zij op dat geen van de door verzoekster geschetste hypothesen betreffende het in opmaak zijnde RUP zich in de praktijk heeft voorgedaan. Finaal benadrukken zij dat niet de beslissing van de deputatie middels huidige procedure wordt bestreden, maar wel deze van de verwerende partij, zodat het niet opgaat om te stellen dat eenzelfde overheid andersluidende beslissingen zou hebben genomen.

11. In haar laatste memorie voegt verzoekster met betrekking tot het tweede onderdeel nog toe dat de het bedrijf met de gewraakte inrichting voor het grootste gedeelte zonevreemd is en dat de ratio legis voor de opmaak van het “RUP Amersvelde” er net in bestond om aan de eerste tussenkomende partij en een aantal historisch gegroeide zonevreemde bedrijven rechtszekerheid te bieden. Zij besluit dat de bestreden beslissing strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

Beoordeling

Eerste middelonderdeel

12. De vraag naar de juridische waarde van het planologisch attest en naar de relevantie van de verwijzing ernaar in het licht van de overige in het bestreden besluit voorkomende overwegingen, raakt de grond van de in het geding zijnde rechtsvraag. Verzoekster heeft bijgevolg wel degelijk belang bij dit middelonderdeel.

13. De bestreden beslissing overweegt dat het voorwaardelijk positief planologisch attest van 3 juni 2010 “een onderdeel is van een complexe rechtshandeling die nog uitvoeringshandelingen behoeft, met name [...] een mogelijkheid tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning (artikel 4.4.26 VCRO)”.

De minister heeft bijgevolg de bestreden beslissing genomen in toepassing van artikel 4.4.26, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) in zijn toepasselijke versie.

Dit is des te meer zo nu de bestreden beslissing enerzijds werd genomen onder gelding van de stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijke gewestplan, en anderzijds overweegt dat het RUP waarvan het voorontwerp binnen een jaar na de afgifte van het voorwaardelijk positief planologisch attest moest worden opgemaakt overeenkomstig artikel 4.4.6, § 1, VCRO, nog in opmaak was.

Een en ander brengt mee dat het bedoelde planologisch attest op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geldingskracht had in de zin van artikel 4.4.28, eerste lid, VCRO.

Dat planologisch attest van 3 juni 2010 heeft in toepassing van artikel 4.4.26, eerste lid, VCRO aan de ontwikkelingsmogelijkheden van de eerste tussenkomende partij voorwaarden verbonden.

Een positief planologisch attest is een noodzakelijke voorwaarde om van de afwijkingsmogelijkheden van artikel 4.4.26 VCRO gebruik te kunnen maken.

De voorwaarden die aan dat positief planologisch attest worden verbonden, sluiten de tussenkomende partij derhalve uit van de voormelde afwijkingsmogelijkheid indien daaraan niet wordt voldaan in de anticipatieve vergunningsaanvraag/-beslissing.

In zoverre de bestreden beslissing de bijzondere voorwaarde in de aan de tussenkomende partij op 24 januari 2013 verleende milieuvergunning dat “de voorwaarden, opgelegd in het planologisch attest, moeten nageleefd worden” wijzigt, miskent deze het voormelde planologisch attest van 3 juni 2010.

Het feit dat het gemeentelijk RUP Amersvelde op 9 februari 2015 definitief werd vastgesteld en op 28 mei 2015 werd goedgekeurd, doet aan deze vaststelling niets af omdat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 4.4.26 VCRO.

Het eerste middelonderdeel is in zoverre gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 28 december 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 26 juni 2014, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Debeuckelaere Gebroeders voor het exploiteren van een houthandel, gelegen aan de Amersveldestraat 213 te Handzame (Kortemark), ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan verzoekster.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 1.350 euro, elk voor een negende.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig maart tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys